

anlægger, at man nu aldeles er kommen bort fra denne Art af Udstrømning af Skat til enkelte bestemte Diemed. Naar der fra tidligere Tider har bestaaet Skatter i bestemte Diemed, har man tværtimod søgt at fjerne dem, og den saakaldte Vigningskat gik netop ud paa en Sammensmeltning til Erstatning for saadanne Skatter. Jeg kan altsaa ikke troe, at Regjeringen vil blande sig enten i den ene eller i den anden af disse to Foranstaltninger, som man har ijsinde at opfordre den til at træffe, men jeg troer, at det vilde være godt, om Regjeringen ved denne Leilighed vilde høre sig derom. Jeg antager, at det ikke vil have nogen Vansteligheid at svare derpaa, da det er et Principspørgsmaal, hvormed Regjeringen eengang for alle maa være paa det Rene, og hvorom der altsaa ikke behøves særligt Samraad mellem Ministeriets forskjellige Medlemmer. Jeg skal altsaa tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede tilstedeværende Repræsentant for Ministeriet, om dette vil befatte sig med enten at optræde som Indstifter af Assuranceforeninger mod Dvæggesten eller at foreslaae udsirevet en Stat til Erstatning for Tab ved denne Sygdom.

Bille: Det forekommer ogsaa mig, at der er al mulig Opfordring til i Anledning af den Dvæggpest, der paa en saa høist foruroligende Maade er optraadt i andre Lande, og som i mange Henseender er kommen os temmelig nær, at træffe de fornødne Foranstaltninger, og ganske vist er det ikke en af de mindst nødvendige, at man sørger for saadanne Midler, hvorved de Ciere, der maatte blive rammede af denne Ulykke, kunne faae nogen Erstatning for deres Tab. Jeg troer nu vel, at der er andre Foranstaltninger, som ligesaa meget og i endnu højere Grad ere nødvendige, hvortil jeg da først og fremmest skal regne den, at Regjeringen itide er betænkt paa at drage Fordeel af den Erfaring, som er høstet paa fremmede Steder baade med Hensyn til Sygdommens Forekomst, til dens Udbredelse, og om ikke til

dens Helbredelse, saa i alt Fald til dens Udryddelse. Det er noksom bekjendt, hvorledes denne Sygdom er optraadt paa en meget gaadefulds Maade, hvorledes den i kort Tid har grebet om sig i en ganske utrolig Grad, hvorledes den med lige stor Styrke har angrebet saavel det allerbedst passede og pleiede Dvæg som det, der er blevet forsømt, og hvorledes alle mulige Forsøg paa at finde et Middel mod Ondet hidtil have vist sig at være aldeles frugtesløse. Man har i England forsøgt at anvende alle mulige Lægemethoder; man har anvendt Vandcuren, Homöopathien og Allopathien, men Alt forgjæves, og man er for Tiden ifærd med at anstille en Undersøgelse, der maaskee kan love noget gunstigere Resultater, nemlig, at forhindre Dvæggesten ved Hjælp af Vaccination, idet man troer at have opdaget, at Areturerne ved Inoculation af den gamle Rokoppegift skulde blive befrieede for Modtagelighed for Smitte; men disse Forsøg ere dog endnu ikke ifølge de allernyeste Efterretninger bragte saa vidt, at man har noget Sikkerhed at holde sig til. At man altsaa søger herhjemme at sikke sig for Faren i Form af Assuranceforeninger, finder jeg ganske i sin Orden, men jeg kan ikke Andet end aldeles slutte mig til, hvad der er udtalt af den ærede Forslagsstiller med Hensyn til det Spørgsmaal, der er bragt paa Bane paa forskjellige Steder i Landet, nemlig, om Regjeringen ikke vilde tage den hele Sag i sin Haand og overtage den Forsikring, som Cierne af Dvæg mene at kunne gjøre Fordring paa. Jeg troer vel ikke, der er nogen Opfordring til at være bange for — i alt Fald har jeg personlig ingen Opfordring dertil —, at Staten skulde drive nogen Assuranceindustri, thi Spørgsmaalet vilde vistnok stille sig paa en noget anden Maade; der er vel egentlig ikke saa meget Tale om, at Staten skulde overtage en Forsikring, som om at udvide den Forpligtelse for Staten, der allerede bestaaer i Henhold til den gjældende Lov om smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene, saaledes at den Erstatning, denne Lov paalægger